สาระสำคัญของ
ธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๖

กรอบแนวคิดของ ธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๖

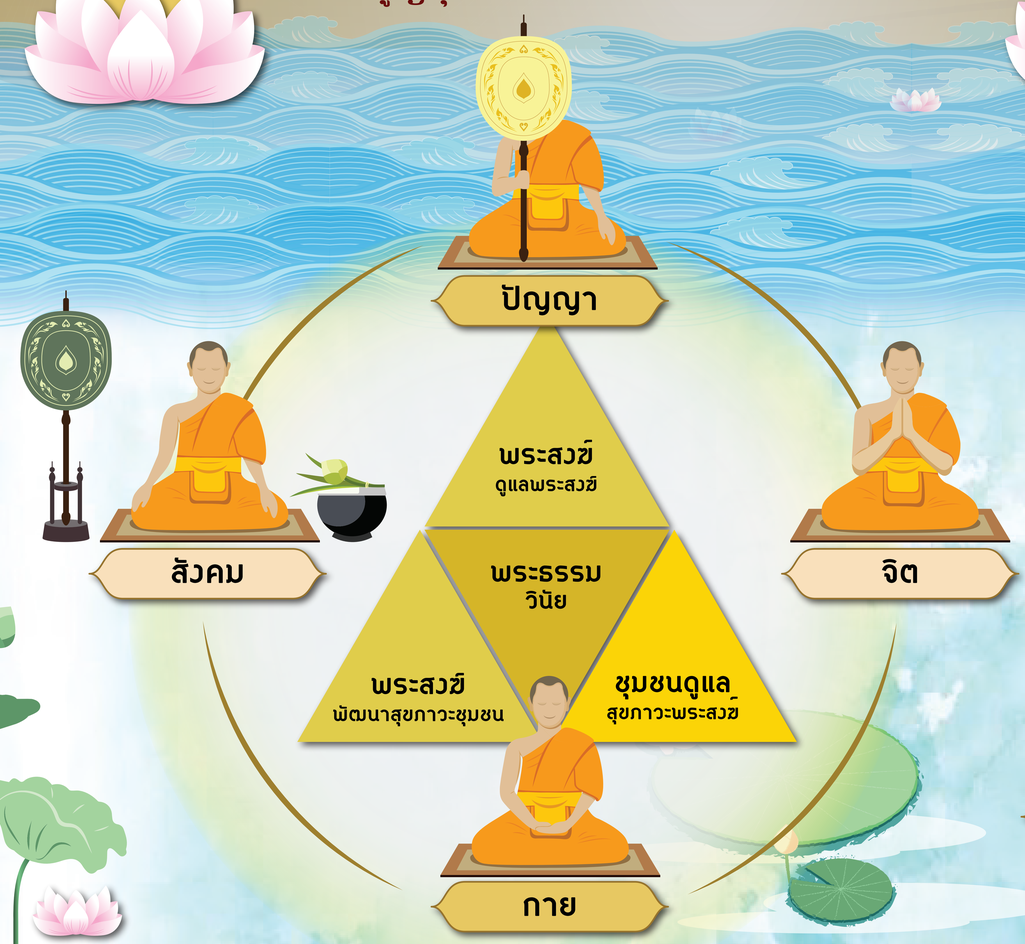

แนวทางในการขับเคลื่อนใช้ "ทางธรรม นำทางโลก"
ภายใต้กรอบ "พระธรรมวินัย" "ภาวนา ๔" และ "การมีส่วนร่วม"

สาระสำคัญของ ธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๖

หมวดที่ ๒ (ข้อ ๗ – ข้อ ๑๑)

พระสงฆ์กับการดูแลสุขภาพตนเองตามพระธรรมวินัย

- พระสงฆ์พึงมีความรอบรู้ด้านสุขภาพ
- วัดและคณะสงฆ์พึงส่งเสริมให้การพัฒนาพระศิลานุปัฏฐาก มีระบบ/กลไกสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค
- พระสงฆ์มีความรู้ด้านสุขภาพ เพื่อดูแลสุขภาพตนเอง พระอุปัชฌาย์อาจารย์ และสหธรรมิก

หมวดที่ ๓ (ข้อ ๑๒ – ข้อ ๒๑)

ชุมชนและสังคมกับการดูแลสุขภาพพระสงฆ์ตามหลักพระธรรมวินัย

- ดูแลพระสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔ ที่เอื้อต่อพระธรรมวินัยและสุขภาวะของพระสงฆ์
- พัฒนาระบบบริการที่เหมาะสมตามหลักพระธรรมวินัย
- มีชุดสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพของพระสงฆ์
- พัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญา นวัตกรรมเพื่อดูแลสุขภาพพระสงฆ์

หมวดที่ ๔ (ข้อ ๒๒ – ข้อ ๒๕)

บทบาทพระสงฆ์ในการเป็นผู้นำสุขภาวะของชุมชนและสังคม

- สนับสนุนให้วัดเป็นกลไกการดูแลสุขภาวะชุมชนและสังคม
- พระสงฆ์เป็นผู้นำด้านสุขภาวะโดยเฉพาะสุขภาวะทางปัญญา

หมวดที่ ๕ (ข้อ ๒๖ – ข้อ ๓๐)

การขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ

- มีกลไกระดับชาติ และพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์
- นำธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติเป็นกรอบหรือแนวทางในการจัดทำธรรมนูญสุขภาพระดับพื้นที่
- พัฒนากองทุนสุขภาพสำหรับพระสงฆ์

"ขับเคลื่อนงานผ่านกลไกสานพลัง คือ คณะกรรมการขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๖"